

at Udvalgets Betænkning vil bidrage Noget dertil; de Forhandlinger, der have fundet Sted, ville i langt større Grad bidrage dertil, og, at Udvalget skulde nedfattes i det Niemed at skrive et kort og letfatteligt Excerpt af de Foredrag, der ere holdte her, det troer jeg dog ikke kan være Meningen.

Winther: Det er rigtignok slet ikke min Mening, at der skulde fores vidtløftige Underhandlinger af Udvalget. Jeg meente, at det var den simpleste Ting, der kunde gøres, og jeg har derfor foreslaaet et Udvalg af kun 3 Medlemmer. Med Hensyn til hvad den sidste ærede Taler yttrede om det Betænkkelige i at give Afkald paa denne Indtægt for Statskassen, vil jeg trøste ham med, at det Forslag, som fremkom om Rangskattens Ophævelse, ikke blev vedtaget, og, uagtet det ikke angaaer Danmarks særlige Finaniser, vil dog maaskee den Indflydelse, som denne Stat har paa Danmarks Udgifter, svare til det Tab, som vi lide ved at ophæve dette Honorar for de meddeelte Bevillinger. Jeg kan derfor ikke frasælde mit Forslag om et Udvalgs Nedfattelse; men da jeg seer, at der er kommet 2 andre Forslag frem, skal jeg frasælde mit med Hensyn til Antallet af Medlemmerne.

C. Christensen: Jeg skal tillade mig at foreslaae et Udvalg, bestaaende af 7 Medlemmer, hvoraf de 4 vælges i Afdelingerne og de 3 i Salen.

Da ikke Flere begjærede Ordet, fik man til Afstemning, hvorved

1) Winthers Forslag:

at nærværende Behandling afbrydes og der nedfattes et Udvalg, bestaaende — efter Forslag af Øvstgaard — af 5 Medlemmer, valgte i Salen, forkastedes med 43 St. mod 37.

2) Samme Forslag kun med den Forandring, at Udvalget — efter Forslag af S. Jørgensen — skulde bestaae af 7 Medlemmer, alle valgte i Salen, forkastedes med 63 St. mod 1.

3) Samme Forslag, kun med den Forandring, at Udvalgets Medlemstal — efter Forslag af C. Christensen — skulde være 7, hvoraf de 4 valgte i Afdelingerne — hvilke Valg Formanden bestemte foretagne inden næste Møde — og de 3 i Salen, forkastedes med 45 St. mod 37 St.

Som Følge af disse Afstemninger gjenoptoges den afbrudte Behandling af den foreliggende Sag.

Alberti: Ved at vende tilbage til den afbrudte Forhandling, skal jeg blot tillade mig nogle Bemærkninger med Hensyn til hvad der blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (L. C. Larsen). Han nævnte flere Exempler, der skulde godtgjøre Nødvendigheden af, at Bevillingsmyndigheden fremdeles vedblev som hidtil. Det første Exempel var hentet fra Kjøbenhavn og refererede sig til Opstignelsen af Capitaler fra Kjøbenhavns Overformynderi. Jeg kan nu ikke indsee, at det skulde være nødvendigt, nu mere end tidligere, at betale 5 pCt. Rente af Capitaler paa god Sikkerhed i Kjøbenhavnste Eiendomme. Enhver Forretningsmand veed, at det hidtil ikke har været saa vanskeligt at faae Capitaler tillaaens paa gode Kjøbenhavnste Panter imod 4 pCt., og naar det er Overformynderiets Midler, der erholdes, skeer det imod de allerbedste Sikkerheder. Dersom der skal ligge noget Resultat i den ærede Talers Betragtningmaade, saa er det en yderligere Erklæring om Opgivelsen af den bundne Rentefod; og hvad de Eiendomsbestidere angaaer, der trænge til at indfrie saadanne Prioriteter, da ville de jo dog i ethvert Tilfælde kunne faae dem hos Creditforeningerne. Det maa jo dog være absolut givet, at den Sikkerhed, der er god nok for et Overformynderi, ogsaa er det for Creditforeningerne, og jeg troer derfor virkelig ikke, at man kan sige saaledes, som den ærede Rigsdagsmand gjorde, at det vilde være en Uretfærdighed imod Kjøbenhavnste Laansøgere at begrænse Bevillingsmyndigheden. Den ærede Rigsdagsmand hentydede til et andet Exempel, som var hentet fra en Udtalelse, der ikke vedkom Kjøbenhavn. Jeg har med Forsæt undladt at om-